

ПОХВАЛА НА ДРЕВНИТЕ БОЛГАР Е И НА О-
ТЧЕСТВОТО ИМЪ.

Болгаріа слáвна слáва прíймаше,

Въ стáрыте времена чéсти доби́ваше,
Отъ сýчките цáрства мáлы и велíки,

Който слáвеха нейните прилики.

Придоби́ха имѣ стáрыте и чéда,

СЛАВАНО-БОЛГАРЕ щаради́ побѣда.

Гдѣ́то побѣда, рѹце повдигаха,

Слáва бóгъ Мárсъ, сýчките вýкаха.

Нáши те прéдѣды вѣхъ поклонници

На мнóгъ бóгов, и тѣплы сложéбници.

Но велíкій Діа като єдýнъ баща,

На сýчките бóзи, така имѧ отвѣща:

Чада мои мýлы бóзи и богýны,

Нѣщо сáмъ намыслилъ отъ мнóгъ годýны.

Тáа моа мýслъ, ще да а напра́ва,

Доле на землята, за да а опра́ва.

Сýчките цáршини ще да ви раздѣла,

Комъ гдѣ́ прилича ще да мѣ отдѣла.

Діа богъ небеснай това като рѣче,

Скоро го направи какъ що се обрѣче.

Раздѣли мѣстата комъ гдѣ́ прилича,

Вѣчно да го има и да го се ѡчи.

Діа богъ велíкій чéсто прегледва,

Тракіа съ Месіа тока отрéдва: